

[MARSZAŁSKI *ai*

G sg n m(a)rsz(a)łski(e)go.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „marszałek” ‘urzędnik królewski’ (z rus. маршалъский): Mnie zá łtraż do więźnienia Márszałłkiego dano. LaurLament C.

Cf MARSZAŁKOW, MARSZAŁKOWSKI

FP